

(1) רש"י מסכת סוכה דף לא עמוד א

לא מקשינן - לא הוקשו ללמוד זה מזה, ולא ניתן לדרוש מעצמו מכל שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן אלא קל וחומר.

(2) תוספות מסכת סוכה דף לא עמוד א

ור"י סבר לא מקשינן לולב לאתרוג - פי' בקונטרס לא הוקשו ללמוד זה מזה ולא ניתן לידרוש מעצמו מכל י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן אלא קל וחומר ותימה גדולה פי' דאפילו סמוכין דהיינו שני מקראות הסמוכין זה לזה ניתנו לידרש מן התורה כדאמרן בריש יבמות (דף ד.). סמוכין מן התורה מנין שנאמר סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר כל שכן היקישא דהיינו שני דברים המוקשים בפסוק אחד ואפילו לר' יהודה דלא דריש סמוכין אלא היכא דמוכח ומופנה כדאמרינן התם מ"מ בהיקישא מודה אלא כל המדות אדם דן מעצמו חוץ מגזרה שוה דאין דן אלא אם כן למדה מרבו והכא בסברא פליגי דיש דברים שאין להקישם לאותו דבר ושמא קסבר לא שייך לשון הדר אלא בפירות.

(3) חידושי הריטב"א מסכת סוכה דף לא עמוד א

תנא יבש פסול כו' אמר רבא מחלוקת בלולב דרבנן סברי מקשינן לולב לאתרוג ורבי יהודה סבר לא מקשינן. פי' ואע"ג דכולהו מינין גמרי מהדדי והדר אכולי מינין איכא למדרשיה, קסבר רבי יהודה דלא שייך הדר אלא באתרוג שהוא פרי ולא בלולב שהוא מן העצים וכי היכי דלא שייך עבות אלא בהדס ולא גמרי שאר מינין מיניה.